

Ziua în care nu mai vin transformatoarele

Criza semiconducătorilor a arătat și încă mai arată ce se întâmplă când un produs de importanță strategică, atât pentru sectorul civil cât și cel militar, se găsește tot mai greu pe piață sau anumite segmente dispar pur și simplu.

Toate aceste componente fac parte din produse finite care funcționează doar cu energie electrică, iar pentru transmiterea energiei electrice este nevoie de rețele cu numeroase noduri de transformare, construite în jurul altor instrumente de importanță critică.

Oricât ar părea de neverosimil, o criză a transformatoarelor de mare putere din Statele Unite a ajuns la un nivel care a determinat lansarea unor apeluri direct către Casa Albă.

Înto-o scrisoare trimisă administrației Biden, Asociația Națională a Constructorilor de Locuințe (National Association of Home Builders, NAHB) solicită adoptarea unor măsuri de urgență pentru rezolvarea deficitului mare de transformatoare, care împiedică numeroși membri ai asocia-

ției să finalizeze proiectele imobiliare rezidențiale.

Mai mult, "deficitul sever de transformatoare și alte componente electrice se extinde în toată țara și are un efect profund negativ asupra eforturilor de a implementa planul de infrastructură al administrației, de a finaliza proiectele de construcție, de a oferi locuințe la prețuri accesibile și, în cele din urmă, va pune în pericol securitatea națională și economică a Statelor Unite", după cum se accentuează dramatic în document.

"O parte dintre membrii noștri au raportat lipsiri semnificative de transformatoare monofazate și alte componente, care împiedică autoritățile locale să ceară autorizații de construire, deoarece nu există nicio modalitate de a furniza energie noilor case", se mai arată în scrisoarea trimisă Casei Albe, unde se mai subliniază că problema este acută în state precum Arkansas sau Florida, iar întârzierile de livrare pot ajunge până la 48 de săptămâni.

(continuare în pagina 9)

Despre naționalism

Cristian Pirvulescu

Potrivit lui Bourdieu, există trei postulate implicite în privința sondajelor și, în consecință, privind așa numita opinie publică: 1. toată lumea are o opinie (păreră) despre orice; 2. toate opiniile sunt valabile și 3. toată lumea este de acord cu întrebările care trebuie puse.

Unii români par a fi nostalgici după epocile trecute și sunt dominați de un naționalism "patologic". Cel puțin așa par să sugereze sondaje de opinie recente. Iar unii politicieni, despre care am vorbit în articolele mele din ultima vreme, cred că antidotul la acest fenomen ar fi un naționalism „sănătos”. Dar cum ar putea fi naționalismul „sănătos”?

Dar oare – revenind la prima afirmație de la începutul acestui articol – chiar sunt românii nostalgici? Sau sunt „impins” către această direcție? Revin aici asupra celebrului, dar ocultatului, eseu al lui Pierre Bourdieu - Opinia publică nu există (L'opinion publique n'existe pas) - în care atragea atenția asupra efectului partitului la sondajelor de opinie care apare încă din faza elaborării întrebărilor. Textul lui Bourdieu a apărut acum o jumătate de secol, în 1973, a pus radical

sub semnul întrebării conceptul de opinie publică așa cum este încă și astăzi tratat de politicieni și mass-media, arătând în special că sondajele, departe de a culege informații într-un mod neutru și obiectiv asupra unei opinii deja constituite, sunt instrumente de putere care construiesc la comandă o opinie adaptată proiectelor politice preexistente. Pentru a rezuma, potrivit lui Bourdieu, există trei postulate implicite în privința sondajelor și, în consecință, privind așa numita opinie publică: 1. toată lumea are o opinie (păreră) despre orice; 2. toate opiniile sunt valabile și 3. toată lumea este de acord cu întrebările care trebuie puse. Ori, postulatul este înțeleș ca o propoziție care trebuie acceptată ca atare, înaintea oricărui raționament, care nu se poate demonstra și care deci nu poate fi pusă la îndoială.

(continuare în pagina 11)

PLASAMENTE ALTERNATIVE

Centenare de vânzare

Nu s-a făcut mai nimic de Centenar, cel al Marii Uniri, nici micar o mai bună cunoaștere a termenilor a istoriei în general. Să fim conștienți de cele petrecute atunci, să îi cunoaștem pe marii oameni care au fost atunci în funcție, în drept sau în voce. Să nu obosim să citim lucrări serioase, mai ales din cele recente care aduc glasuri clare, din arhivă. Simțim acolo atmosfera, dar mai ales adevărul acelor vremuri, vedem cum se nase miturile și ne dăm seama că minuni s-au petrecut acum mai bine de un secol.

Acum 110 ani, în 1912, începeau războaiele balcanice, cele două. Cam ciudate, dar foarte importante pentru această zonă. România a încercat să joace un rol cât mai pres, mai profund. Militar, implicare a fost modestă, dar diplomatico-strategică a avut un efect semnificativ. De altfel,

acest conflict pre-mondial s-a încheiat cu pacea de la București. Cea adevărată, cu urmări certe pentru Țările balcanice, fără implicare marilor puteri occidentale, care, pentru prima dată, nu luau parte la astfel de discuții. Este vorba de pacea balcanică de la București, din 1913, nu simulacru din 1918, care folosea termeni emfatici și termene lungi, deși nimeni nu credea în acel text. De altfel, regele Ferdinand nici nu l-a promulgat. Poate vorbim mai multe, în anul care vine, ca să nu își închipuie unii care ne dau în cap cu acest moment politic că au dreptate.

Aș mai citi despre momentul 1914, când Carol I Modernizatorul respectă voiața neamului, total diferită de personala lui opinie, și nu se aneacă în flăcările războiului alături de Puterile Centrale, de unde provenea.

(continuare în pagina 11)

Reuniune NATO la București

● Miniștrii de externe, presați de actualul context geo-politic și strategic

"Ceea ce observăm în ultimele luni - atacuri oribile asupra civililor, zonelor rezidențiale, spitalelor, școlilor, cu numeroase victime - reprezintă crime de război care trebuie urărite, trebuie stabilite toate faptele, iar aliații NATO vor sprijini acest demers pentru a asigura tragerea la răspundere a celor vinovați de aceste atacuri deliberate asupra populației civile din Ucraina".

Jens Stoltenberg

Sursa Foto: facebook / NATO

Miniștrii de externe ai celor 30 de state membre ale NATO se reunesc în aceste zile la București pentru a discuta despre situația regională, despre sprijinul necesar Ucrainei pentru a trece de această iarnă în contextul agresiunii Federației Ruse, despre necesitatea susținerii Georgiei, Moldovei și Bosniei-Herțegovina în fața provocărilor Moscovei și despre măsurile care trebuie luate, pe baza Noului Concept Strategic, pentru a stopa interferențele Chinei în infrastructura de

telecomunicații din Estul Europei și din Balcanii de Vest. La evenimentul de la București va participa și Jens Stoltenberg, secretarul general al NATO, care a afirmat, la finalul săptămânii trecute, că se așteaptă ca reuniunea miniștrilor de externe să reconfirmă sprijinul acordat Ucrainei de către Alianță. Înaltul oficial al NATO a precizat că, în cadrul reuniunii de la București, se se desfășoară în 29 și 30 noiembrie, vor participa și miniștrii de externe ai Ucrainei, Moldovei, Georgiei și Bosniei-Herțegovina. Jens Stoltenberg a declarat: "Reuniunea miniștrilor de externe din statele aliate va analiza recentele atacuri ilegale ale rușilor din Ucraina, precum și amenințările permanente la adresa securității în Europa. Președintele Putin eșuează în Ucraina și răspunde cu mai multă brutalitate. Este un început de iarnă teribil pentru Ucraina, care este supusă de Federația Rusă unor atacuri deliberate cu rachete, care îi privează pe cetățenii din țara respectivă de electricitate, apă și mâncare. În aceste condiții, este de datoria noastră să întărim sprijinul umanitar și militar acordat Ucrainei, să dăm dovadă de solidaritate. Toți plătim prețul războiului declanșat de Rusia în Ucraina, dar ucrainenii nu plătesc prețul în bani, ci în sânge.

GEORGE MARINESCU
(continuare în pagina 3)